

været saa mange Krav fremme, at hvis man skulde have imødekommet dem alle, vilde de dertil anvendte Summer have beløbet sig til mere end det dobbelte af, hvad vi har faaet ind ved Salget af de vestindiske Øer. For Resten kan man ikke gaa ud fra, at Summen, 25 Mill. Dollars, er ganske ubeskaaren, for vi har haft betydelige Udgifter derovre, og dem maa man jo regne med, naar man vil udregne Netto-summen.

I Dag udtalte Finansministeren sig, som om der egentlig ikke kunde bebrejdes ham noget, hvis han uden videre brugte de vestindiske Penge. Jeg vilde heller ikke, hvis han gjorde det, bebrejde ham Løftebrud; men jeg vilde sige, at han havde ikke handlet, som han burde, overfor Rigsdagen og overfor de Forudsætninger, der var til Stede for et Par Aar siden, da vi vedtog Salget af de vestindiske Øer. Forudsætningen var i Virkeligheden den, at disse Penge skulde staa for sig og ikke gaa ind i den løbende Statshusholdning. Derfor vil jeg sige, at hvis Finansministeren brugte de Penge, uden at Rigsdagen var med til at træffe Bestemmelse derom, vilde han i denne Sag ikke have handlet, som jeg mener, han burde, overfor Rigsdagen. Nu har jeg i Virkeligheden den Tro, at Finansministeren slet ikke tænkte paa at bruge disse Penge paa egen Haand, han har bare paa en meget bestemt Maade villet fremsætte, at han ikke var bundet ved nogen Overenskomst. (*Finansministeren:* Ja!) Jeg har altsaa opfattet den højtærede Finansminister ganske rigtigt. Det er han heller ikke formelt efter mit Skøn, men jeg vilde meget advare mod, at den Tanke kom til at staa alt for stærkt fremme baade for Finansministeren og for andre, at disse Penge i en snæver Vending godt kunde bruges til at dække de løbende Statsudgifter med; thi det bør de ikke.

Vi bør ved Hjælp af Skatter og endelig ved Hjælp af Laan, om det skal være, komme udover de Vanskeligheder, vi gaar i Møde, baade de Vanskeligheder, vi har ifølge vor egen indre Statshusholdning, og de Vanskeligheder, der kommer, naar vi skal overtage en Del af Sønderjylland. Vi bør gøre os klart, at de Penge, vi har faaet for Vestindien, bør vi holde tilbage til Dan-nelsen af en virkelig forsvarlig Reservefond. Jeg tror nok, at vi har gjort den Erfaring under Krigen og navnlig straks ved Krigen Udbrud, at det vilde have været højst ønskeligt, om vi havde haft en forsvarlig Reservefond. Og naar man taler om en forsvarlig Reservefond, kan det ikke nytte

noget med de 17 Mill. Kr., som vi tidligere har haft; thi det er sammenlignet med de aarlige Udgifter, vi nu har, ingen Verdens Ting. Vi bør have en Reservefond, mener jeg, paa op mod de 100 Mill. Kr. — og saa er der i Virkeligheden ikke noget tilovers af de vestindiske Penge.

Disse Bemærkninger hænger ganske vist ikke sammen med Lovforslaget om Statslaanet; men de knytter sig til de Bemærkninger, som blev fremsat af den højtærede Finansminister. Selve Lovforslaget om Statslaanet, saaledes som det foreligger, anbefaler jeg til hurtig Fremme her i Tinget.

Johan Knudsen: Det konservative Folkeparti vil under Hensyn til den Situation, som nu foreligger, kunne stemme for det foreliggende Lovforslag.

Sigvald Olsen: Ogsaa jeg vil anbefale det foreliggende Lovforslag til Vedtagelse. Jeg kunde have Lyst til at gøre et Par Bemærkninger til de Udtalelser, der fremsattes af det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) som Ordfører for Venstre. Det er rigtigt, at den Salgssum, som de vestindiske Øre indbragte os, skulde henlægges til en Fond; man kunde sige, at de skulde anvendes under særlige Forhold, og man kunde ogsaa, som det ærede Medlem, sige, at de skulde anvendes til en Reservefond. Men hvad er en Reservefond? En Reservefond er for Staten, som den er for private, der har lagt nogle Penge til Side, noget, som man maa gribe til, naar der kommer et Tidspunkt, da man har Brug for Pengene. Paa samme Maade forholder det sig med Salgssummen for de vestindiske Øer. Den højtærede Finansminister har fuldstændig Ret i, at han ikke i den vestindiske Kommission gav noget som helst Løfte om ikke at ville anvende denne Salgssum eller kun at ville anvende den til det, som flere af Partierne den Gang ønskede. Naar vi fra vor Side gik med til Henstillingen, tror jeg, jeg tør sige, at mine Partifæller i Kommissionen er enige med mig i, at det skete, fordi vi mente, at dette var et Forhold, der var mindre væsentligt, naar vi ellers kunde blive enige om Udtalelsen. Men det var jo saaledes, at det ene Partis Medlemmer i Kommissionen tog absolut Afstand derfra. Som Følge deraf er den højtærede Finansminister ikke bundet.

Det er rigtigt, at Statens finansielle Stilling ikke kan betegnes som glimrende, men det sete afhænger jo af Øjnene, der ser, og nu er Spørgsmaalet det: Er Danmarks Befolkning ludfattig? Jeg tror ikke, den er